

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/87/2022
Identifikačné číslo spisu: 2719010127
Dátum vydania rozhodnutia: 16.08.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Martina Zeleňaková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:2719010127.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci obvineného M. P., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona spáchaného formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 16. augusta 2023 v Bratislave, o dovolaní obvineného M. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 11. augusta 2020, sp. zn. 3To/160/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného M. P. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Skalica (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) z 23. septembra 2019, sp. zn. 6T/44/2019 bol obvinený M. P. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) okrem iných uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona spáchaného formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- obžalovaný M. P., nar. XX. W. XXXX, v presne nezistený deň v mesiaci máj 2018, na presne nezistenom mieste, v meste Z. si presne nezisteným spôsobom zadovážil najmenej 10 kusov plánt rastlín z rodu Cannabis, ktoré následne vo vinohradníckej oblasti v k. ú. Z. previedol na osobu M. S. ml., nar. XX. O. XXXX, trvale bytom B. č. XX/XX s tým, aby M. S., nar. XX. O. XXXX tieto planty zasadil a dopestoval a neskôr mu časť výsledného produktu, najmenej v rozsahu 1 kilogramu odovzdal, pričom následne M. S., nar. XX. O. XXXX v presne nezistenom dni v máji 2018, presne neurčitý počet plánt rastliny z rodu Cannabis, ktoré obdržal od M. P., najmenej však v počte 8 kusov, s cieľom tieto rastliny dopestovať, zasadil vo vinohrade vo vinohradníckej oblasti v k. ú. Z. vo vinohradníckej búde so súpisným číslom XXXX a na pozemkoch k nej prislúchajúcich, zapísaných na LV č. XXXX v k. ú. Z., ktoré nehnuteľnosti v tom čase užíval, a ktoré sú vo vlastníctve obžalovaného M. S. st., nar. X. O. XXXX, pričom tak konal s vedomím a súhlasom obžalovaného M. S., nar. X. O. XXXX a obžalovaný

M. S. st., nar. X. O. XXXX si od obžalovaného M. S., nar. XX. O. XXXX po predchádzajúcej dohode zobral 2 ks z týchto plánt rastlín z rodu Cannabis, ktoré v presne nezistenom dni v máji 2018 zasadil medzi vinič vo vinohrade, vo vinohradníckej oblasti v k. ú. Z. vo vinohradníckej búde so súpisným číslom XXXX a na pozemkoch k nej prislúchajúcich, zapísaných na LV č. XXXX v k. ú. Z. v jeho vlastníctve s cieľom tieto rastliny dopestovať, pričom časť týchto rastlín M. S. ml., nar. XX. O. XXXX a M. S. st., nar. X.O. XXXX spoločným konaním neoprávnene dopestovali do vegetačne fázy, v ktorej sa tieto rastliny stali omamnou látkou a neoprávnene spoločne tieto rastliny prechovávali v uvedenom vinohrade, v ktorom v rámci domovej prehliadky vykonanej dňa 12. septembra 2018 bol zaistený 1 ks čerstvej rastliny konope s upotrebitelnou hmotnosťou po vysušení 117,69 g s priemernou koncentráciou 2,2% hmotnostných THC obsahujúce 2589 mg THC, 1 ks čerstvej rastliny konope s upotrebitelnou hmotnosťou po vysušení 679 mg s priemernou koncentráciou 1,7% hmotnostných THC obsahujúce 12 mg THC, 1 ks čerstvej rastliny konope s upotrebitelnou hmotnosťou po vysušení 405,96 g s priemernou koncentráciou 12,5% hmotnostných THC obsahujúce 50745 mg THC, 1 ks čerstvej rastliny konope s upotrebitelnou hmotnosťou po vysušení 1397 mg s priemernou koncentráciou 7,0% hmotnostných THC obsahujúce 98 mg THC, 1 ks čerstvej rastliny konope s upotrebitelnou hmotnosťou po vysušení 360 mg s priemernou koncentráciou 3,4% hmotnostných THC obsahujúce 12 mg THC, 1 ks čerstvej rastliny konope s upotrebitelnou hmotnosťou po vysušení 77,08 g s priemernou koncentráciou 1,0% hmotnostných THC obsahujúce 771 mg THC, 1 ks čerstvej rastliny konope s upotrebitelnou hmotnosťou po vysušení 13,5 g s priemernou koncentráciou 3,3% hmotnostných THC obsahujúce 446 mg THC, 1 ks polosuhej rastliny konope s upotrebitelnou hmotnosťou po vysušení 3008 mg s priemernou koncentráciou 6,3% hmotnostných THC obsahujúce 190 mg THC, plastové vrečko s tlakovým uzáverom, v ktorom sa nachádzalo sušené konope s hmotnosťou 119 mg a s koncentráciou 13,0% hmotnostných THC obsahujúce 15 mg THC, igelitová taška, v ktorej sa nachádzalo sušené konope s hmotnosťou 93,38 g a s priemernou koncentráciou 1,4% hmotnostných THC obsahujúce 1307 mg THC, plastové vrečko s tlakovým uzáverom, v ktorom sa nachádzalo sušené konope s hmotnosťou 2314 mg a s priemernou koncentráciou 7,6% hmotnostných THC, obsahujúce 176 mg THC, pričom hodnota celkovej zaistenej látky predstavuje najmenej 7.154,87,- Eur, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a M. S. ml. poskytol na presne nezistených miestach v Z., v presne nezistenom čase, najneskôr od mája 2018 marihuanu W. A., nar. XX. O. XXXX, M. S., nar. XX. D. XXXX, G. S., nar. XX. V. XXXX a M. Z., nar. XX. D. XXXX.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň súd prvého stupňa uložil obvinenému podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Proti rozsudku okresného súdu podal okrem iných aj obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 11. augusta 2020, sp. zn. 3To/160/2019, podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti naposledy uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený, prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Juraja Gavalca, so sídlom v Trnave, Piešťanská 3, vo svoj prospech, dovolanie, a to z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i), písm. g) Trestného poriadku.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený konštatoval, že bol odsúdený pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona spáchaného formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona s tým, že jeho pomoc k trestnému činu mala spočívať v tom, že dal spoluobvinenému M. S. ml. planty rastlín z rodu Cannabis. V tejto súvislosti dôvodil, že podľa slovenského trestného práva je trestná

zodpovednosť založená výlučne na zavinení v zmysle § 15 a § 16 Trestného zákona, ktoré musí zahrňovať všetky znaky objektívnej i subjektívnej stránky trestného činu. S neurčitým (bez označenia konkrétnych judikátov) odkazom na konštantnú judikatúru argumentoval, že pomoc k trestnému činu nie je súčasť spoločného konania ako pri spolupáchateľstve, ale je to iba konanie podporujúce činnosť páchatel'a, pričom z hľadiska subjektívnej stránky pomoc predpokladá, že pomocník vie o úmysle páchatel'a trestného činu a sám úmyselne koná tak, aby bol uskutočnený jemu známy úmysel páchatel'a a keďže pomoc k trestnému činu je vždy podmienená úmyslom smerujúcim k takej účasti na konkrétnom úmyselnom trestnom čine, čin pomocníka musí byť v skutkovej vete charakterizovaný konkrétnymi skutkovými okolnosťami, nielen znakmi skutkovej podstaty trestného činu. Skutok vymedzený v skutkovej vete rozsudku okresného súdu nie je, podľa názoru obvineného, charakterizovaný konkrétnymi skutkovými okolnosťami, ktoré by spoľahlivo odôvodnili záver o použitej právnej kvalifikácii, a to aj k rozsahu spáchania činu. Z popísaného skutku možno, podľa názoru dovolateľa, vyvodiť právnu kvalifikáciu podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, pretože podľa skutkovej vety rozsudku, obvinený rastliny z rodu Cannabis zadovážil pre spoluobvineného M. S. ml., čo už je dokonaný trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, nejde však o pomoc k trestnému činu, ktorý už ďalej páchal spoluobvinený M. S. ml. sám, a to samotným pestovaním rastlín. Podľa názoru obvineného nebolo možné odvodzovať rozsah činu od záveru súdu, že obvinený si mal žiadať najmenej 1 kg z výsledného produktu, pretože k odovzdaniu 1 kilogramu marihuany nedošlo a nikdy nemuselo dôjsť. Ďalej vyjadril názor, že nemôže byť uznaný vinným na základe udalosti, ktorá nevznikla a je neisté, či by vôbec vznikla. Dodal, že zo skutkovej vety napadnutého rozsudku nie je zrejmé, z akého množstva ustálil súd prvého stupňa väčší rozsah, v ktorom mal byť čin spáchaný, teda či skutočne vychádzal z množstva 1 kilogramu alebo iného. Krajský súd sa podľa názoru dovolateľa snažil vysporiadať s jeho námietkami a uvádzal skutkové okolnosti, v ktorých mala pomoc k trestnému činu spočívať, avšak tieto skutkové okolnosti nenašli svoj odraz v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa, pritom odôvodnenie rozsudku nenahrádza jeho výrok, preto takýto postup odvolacieho súdom nie je, podľa názoru obvineného, správny. Obvinený v tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 509/2015, rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva vo veciach Georgiadis proti Grécku, Higgins proti Francúzsku. S poukazom na uvedené, dovolateľ vyjadril názor, že pokiaľ podľa skutkovej vety napadnutého rozsudku dal spoluobvinenému M. S. ml. rastliny rodu Cannabis, dopustil sa už v okamihu ich zadováženia a odovzdania dotknutému spoluobvinenému (M. S. ml.) zločinu podľa § 172 Trestného zákona v rozsahu, v akom rastliny odovzdal, čo ale vo výroku rozsudku v skutkovej a právnej vete chýba, preto je, podľa názoru dovolateľa, právna kvalifikácia ustáleného skutku nesprávna, nejde o pomoc k trestnému činu, keďže v skutkovej vete rozsudku je obsiahnutý priamo popis konania páchatel'a (nie pomocníka) trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Z uvedeného dôvodu je napadnuté rozhodnutie, podľa názoru obvineného, založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktorým je ustanovenie § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, a ustanovenie § 172 ods. 2 písm. e) Trestného zákona. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolateľ namietal, že zo znaleckého posudku z 26. októbra 2018 vyplýva, že zaistená marihuana bola dosušená na Kriminalistickom a expertíznom ústave Policajného zboru (ďalej aj „KEÚ PZ“) s tým, že pojem po vysušení, ktorý používa znalecký posudok i rozsudok, nie je v dôkazoch objasnený. Dosušenie omamnej a psychotropnej látky však KEÚ PZ, podľa názoru obvineného, nemôže, keďže je oprávnený predložené dôkazy len skúmať, nie ich dotvárať. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Tdo/22/2019 namietal, že vysušenie v optimálnych podmienkach KEÚ PZ nemôže zodpovedať vysušeniu v iných, menej priaznivých priestoroch, ktoré mal obvinený k dispozícii, a preto k takto zistenému výsledku nemožno vôbec prihladať, pretože nejde o vysušenie zo strany obvineného (sp. zn. 6Tdo/22/2019), to potom znamená, že vyššie naznačeným postupom súd prvého stupňa prijal a vykonával dôkazy nezákonným spôsobom.

V podstate na základe vyššie uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vysloví porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dovolanie opiera a podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zruší napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/160/2019 a postupom podľa § 388 ods. 1 Trestného

zákona prikáže Krajskému súdu v Trnave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a opätovne rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Skalica (ďalej tiež „prokurátor“), ktorý vo svojom podaní zdôraznil, že spolupáchateľom trestného činu môže byť len ten, kto sa na trestnom čine zúčastňuje priamo, čo však rozhodne nie je prípad obvineného. Uviedol, že obvinený bol majiteľom rastlín rodu Cannabis v takej ich vývojovej fáze (vo forme sadeníc), v ktorej ich nebolo možné považovať za omamné a psychotropné látky, preto len samotnou držbou sadeníc sa obvinený, podľa názoru prokurátora, nedopúšťal žiadneho trestného činu, pričom trestného činu sa dopustil, až momentom ich odovzdania hlavnému páchatelovi, M. S. ml., s vedomím, že ich dopestuje do fázy vegetačného vývoja, v ktorom sa už stanú omamnými a psychotropnými látkami, avšak na tejto časti konania už obvinený neparticipoval, priamo sa nepodieľal na trestnom čine a preto ani nemôže byť priamym páchatelom trestného činu. Z uvedeného dôvodu je právna kvalifikácia, podľa názoru prokurátora, správna, zodpovedajúca skutkovej vete rozsudku. Prokurátor s odkazom na časti skutkovej vety a ich následným popisom vyjadril presvedčenie, že dotknutá skutková veta dostatočným spôsobom vyjadruje protiprávne konanie obvineného vo forme pomoci na žalovanom trestnom čine s tým, že pokiaľ dovolateľ namietal zistený rozsah trestného činu, išlo o skutkové námietky, ktoré sú z dovolacieho prieskumu vylúčené. K námietkam ohľadom dosúšania rastlín z rodu Cannabis prokurátor uviedol, že k týmto sa už riadne vyjadril krajský súd. Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 377 Trestného poriadku] pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007].

Jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020).

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania, teda k dokazovaniu. Týka sa predovšetkým vykonávania dôkazov súdom, ale zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá, teda ich vyhľadávanie a zabezpečovanie, lebo dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, eventuálne získané nezákonným donútením alebo hrozbou, nie sú v trestnom konaní použiteľné a hodnotiteľné. V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu sa preto skúma predovšetkým postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri získavaní a vykonávaní tých dôkazov, ktoré slúžili ako podklad pre rozhodnutie vo veci (primerane rozhodnutia najvyššieho súdu napríklad sp. zn. 3Tdo/26/2017, 3Tdo/39/2019, 4Tdo/88/2015).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku možno úspešne uplatňovať len v takých prípadoch, keď zistené porušenie zákona svojou povahou a závažnosťou zodpovedá porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Nesprávny procesný postup pri získaní alebo vykonávaní dôkazov, tak môže viesť k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného, teda vtedy, ak odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje (rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 24/2020).

Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo svojej rozhodovacej praxi však ako podklad pre záver o porušení práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), skúma celkovú spravodlivosť procesu (primerane napríklad rozhodnutia ESLP vo veci Al-Khawaja a Tahery proti Spojenému kráľovstvu z 15. decembra 2011, Schatschaschwili proti Nemecku z 15. decembra 2015, Ibrahim a ďalší proti Spojenému kráľovstvu z 13. septembra 2016, Simeonovi proti Bulharsku z 12. mája 2017, Murtazaliyeva proti Rusku z 18. decembra 2018 a ďalšie). Teda pre záver o porušení článku 6 Dohovoru z pohľadu práva na spravodlivý proces nestačí akékoľvek (nepodstatné, formálne) porušenie zákona pri vykonávaní akéhokoľvek dôkazu, ale musí ísť o porušenie podstatné, závažné, majúce zásadný materiálny dopad na práva obvineného, a to až do takej miery, že spôsobuje nespravodlivosť procesu ako celku.

Obvinený vzhliadol naplnenie vyššie uvedeného dovolacieho dôvodu [§ 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku] v tom, že zo znaleckého posudku KEÚ PZ z 26. októbra 2018 vyplýva, že zaistená marihuana bola dosušená na KEÚ PZ, pritom takúto činnosť spomenutý ústav, podľa názoru obvineného, vykonávať nemôže, keďže je oprávnený predložené dôkazy len skúmať a nie ich dotvárať s tým, že vysušenie v optimálnych podmienkach KEÚ PZ nemôže zodpovedať vysušeniu v iných, menej priaznivých priestoroch, ktoré mal obvinený k dispozícii.

Na uvedené námietky obvineného reagovali, vychádzajúc z výpovede znalca, už súdy nižšieho stupňa [okresný súd na strane 12 (odsek 2) a na strane 13 (odsek 1) svojho rozhodnutia a krajský súd na strane 21 (posledný odsek) a 22 (odsek 1) svojho rozhodnutia], pričom v podstate uviedli, že samotným procesom dosušovania rastliny sa množstvo účinnej látky (THC - tetrahydrokanabinol) v zaistenom množstve rastliny nemení, mení sa len hmotnosť rastliny, pretože sa zbavuje vody a v nadväznosti na to koncentrácia účinnej látky. Sušením rastliny teda žiadnym spôsobom nemohlo dôjsť k zvýšeniu obsahu THC v rastline, práve naopak, došlo k zníženiu hmotnosti upotrebitelnej časti.

Podľa ustálenej súdnej praxe (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 22/2019 - I., III.) obvykle jednorazová dávka na použitie v zmysle § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (ako nie individuálny, ale bežný konzumný priemer) sa, na základe poznatkov o užívateľskej praxi, určuje ako bežne jednorazovo používané množstvo finálneho materiálu, obvyklým spôsobom aplikovateľného konečným užívateľom - teda nie podľa množstva tzv. účinnej látky v posudzovanom materiáli, ak ide o látku, ktorá sa koncovému užívateľovi predáva na nelegálnom trhu podľa jej hmotnosti (sušina konope na prípravu cigariet), rozsah činu sa určuje násobkom dolnej hranice zisteného cenového rozpätia drogy za hmotnostnú jednotku, podľa množstva (gramáže) posudzovaného materiálu.

Súdy nižšieho stupňa preto správne vyhodnotili ako okolnosť vyznievajúcu v prospech obvineného tú skutočnosť, že počas procesu sušenia došlo k zníženiu hmotnosti, teda zníženiu množstva drogy (gramáže), od ktorého sa odvíjal rozsah stíhaného trestného činu určovaného cenou zisteného použiteľného množstva drogy vypočítanou vynásobením zistenej ceny za gram drogy a celkovej hmotnosti použiteľného množstva zaistenej drogy.

Obdobne tak podľa ustálenej súdnej praxe (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 35/2016 - I., II. III.) rastliny rodu Cannabis (konopa), okrem semien a odrôd konopy siatej uvedených v osobitnom predpise, sú omamnou látkou zaradenou v I. skupine prílohy č. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (ďalej tiež zákon o omamných látkach), ak obsahujú psychotropnú látku THC ako účinnú látku, a to v koncentrácii, ktorá je spôsobilá vyvolať návyk. Ak je splnený predpoklad uvedený v bode I., sú rastliny rodu Cannabis (konopa) omamnou látkou v zmysle § 171 ods. 1 alebo § 172 ods. 1 Trestného zákona bez ohľadu na okolnosť, že ide o rastliny doposiaľ nespracované na účel aplikácie sušením (prípadne lúhovaním), nakoľko suchý extrakt, tinktúra (etanolový výluh) a živica z takých rastlín sú rovnako omamnými látkami, zaradenými (každá osobitne) v tej istej prílohe zákona. Doposiaľ pestované rastliny teda nie sú predmetom určeným na nedovolenú výrobu omamnej látky alebo psychotropnej látky v zmysle § 173 ods. 1 Trestného zákona. Pestovanie rastlín rodu Cannabis (konopa) je potrebné kvalifikovať ako neoprávnené zadováženie omamnej látky v zmysle § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, pričom trestný čin je dokonaný dopestovaním rastlín do štádia vegetačného vývoja, v ktorom obsahujú dostatočné množstvo účinnej látky na vyvolanie účinku uvedeného v bode I. Tento záver platí bez ohľadu na okolnosť, že nejde o zadováženie omamnej látky od inej osoby, ale z biologickej podstaty rastliny, pričom pri pestovaní zároveň dochádza ku zväčšovaniu rastlinnej hmoty, a teda aj omamnej látky (vrátane účinnej látky - THC).

Z vyššie uvedenej ustálenej súdnej praxe je teda zrejmé, že zelené doposiaľ nespracované rastliny konope sú taktiež omamnou látkou v zmysle zákona o omamných látkach, pokiaľ obsahujú účinnú látku THC (v koncentrácii spôsobilej vyvolať návyk u človeka), ktorej koncentráciu KEU PZ štandardne zisťuje s využitím poznatkov a metód kriminalistickej toxikológie po tom, čo zelené doposiaľ nespracované rastliny konope najprv vysuší (napokon pred použitím by zelené rastliny konope musel vysušiť aj obvinený). Sušenie zelených rastlín konope teda nie je dotváraním dôkazov, ale súčasť štandardného vedeckého postupu zisťovania koncentrácie THC v rastlinách konope.

Vzhľadom na to, že vyššie uvedený trestný čin (podľa § 172 Trestného zákona) je dokonaný už dopestovaním rastlín do takého vegetačného obdobia, v ktorom obsahujú účinnú látku THC v koncentrácii, ktorá je spôsobilá vyvolať u človeka návyk, je nepodstatné, či by sa obvinenému skutočne podarilo nasušiť zo zelených rastlín také množstvo sušiny, aké pri laboratórnom skúmaní získalo KEU PZ, keďže pre zistenie celkového rozsahu spáchaného trestného činu postačuje zistenie koncentrácie účinnej látky, a to aj zo vzorky zaisteného materiálu (samozrejme KEU PZ musí mať k dispozícii reprezentatívne vzorky z každej skupiny rastlín v rôznom vegetačnom období, ak také boli zaistené) a informácia, aké množstvo sušiny je možné získať z dopestovaného množstva zelených rastlín (primerane v tomto smere aj rozhodnutie najvyššieho súdu, sp. zn. 2Tdo/54/2020 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 220/2022).

Pokiaľ obvinený v tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie najvyššieho súdu, spisová značka 6Tdo/22/2019, ide o ojedinelé rozhodnutie, s ktorého závermi sa najvyšší súd v prejednávanej veci nestotožnil, keďže KEU PZ predložené dôkazy (zelené rastliny konope) ich vysušením nedotvára, ale spomínané sušenie, ako to už bolo uvedené, predstavuje súčasť procesu zisťovania koncentrácie účinnej látky THC v rastlinách konope.

Vyššie uvedenými skutočnosťami preto obvinený dovolací dôvod plynúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku zjavne nenaplnil.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na

nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie situácia spočívajúca v tom, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiaden trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho (prípadne miernejšieho) trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda, že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu (primerane napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Tdo/29/2018, 2Tdo/6/2019, 5Tdo/48/2018).

Naposledy citované ustanovenie teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb a jeho znenie za bodkočiarkou vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutí súdu druhého stupňa [primerane uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 2Tdo/7/2018 z 3. septembra 2018 (publikované v Zbierke pod číslom 96/2018)].

Dovolací súd teda hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, a ktorý je vymedzený v takzvanej skutkovej vete napadnutého rozsudku, zodpovedá znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu, pod ktorú bol napadnutým rozsudkom podradený.

Obvinený bol v úvode označeným rozsudkom okresného súdu uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona spáchaného formou účastníctva (pomoci) podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

S takto ustáleným právnym posúdením zisteného skutku sa krajský súd, ako to vyplýva z jeho v úvode označeného uznesenia, bez výhrad stotožnil.

Obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona (v znení účinnom v čase spáchania stíhaného skutku) spáchaného formou účastníctva (pomoci) podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, sa dopustí ten, kto poskytol inému pomoc na neoprávnené zadováženie a prechovávanie omamnej látky po akúkoľvek dobu, zadovážením prostriedkov a taký čin spáchal vo väčšom rozsahu s tým, že podľa § 125 ods. 1, poslednej vety, Trestného zákona sa hľadiská pre určenie výšky škody použijú rovnako na určenie rozsahu činu, pričom škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej 10 násobok sumy 266,- eur, teda aj väčším rozsahom spáchaného trestného činu sa rozumie rozsah zodpovedajúci sume dosahujúcej najmenej výšku 2.660,- eur.

Z obsahu skutku tak, ako ho súd prvého stupňa ustálil a pojal do takzvanej skutkovej vety svojho rozsudku, a s ktorým sa krajský súd bezo zmeny stotožnil, v podstate (zjednodušene povedané) plynie, že obžalovaný M. P. si v mesiaci máj 2018, v meste Z., zadovážil najmenej 10 kusov plánt rastlín z rodu

Cannabis, ktoré následne vo vinohradníckej oblasti v k. ú. Z. previedol na osobu M. S. ml., aby tieto planty zasadil a dopestoval a neskôr mu časť výsledného produktu, najmenej v rozsahu 1 kilogramu odovzdal, pričom následne M. S. ml. v máji 2018 najmenej 8 kusov plánt rastliny z rodu Cannabis, ktoré obdržal od M. P., s cieľom tieto rastliny dopestovať, zasadil vo vinohrade pričom časť týchto rastlín M. S. ml. a M. S. st., spoločným konaním neoprávnene dopestovali do vegetačnej fázy, v ktorej sa stali omamnou látkou [s ohľadom na zistenú konkrétnu koncentráciu účinnej látky THC (od 1 do 13 %) v zaistených rastlinách a sušine] a neoprávnene spoločne tieto rastliny prechovávali v uvedenom vinohrade, v ktorom v rámci domovej prehliadky vykonanej dňa 12. septembra 2018 boli zaistené jednak čerstvé rastliny konope, ako aj sušina rastliny konope v celkovej hodnote 7.154,87 eur.

Takto ustálený skutok pritom nepochybne napĺňa znaky vyššie uvedeného trestného činu, zo spáchania ktorého súdy nižšieho stupňa obvineného uznali vinným podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona spáchaného formou účasti (pomoci) podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Vo vzťahu k námietkam obvineného v tom smere, že skutková veta obsiahnutá v rozsudku okresného súdu, s ktorou sa krajský súd bez výhrad stotožnil, neobsahuje konkrétne skutkové okolnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že v jeho prípade išlo o pomocníka, nie spolupáchateľa trestného činu podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s tým, že pomoc predpokladá, aby pomocník vedel o úmysle páchatel'a trestný čin spáchať a sám úmyselne konal tak, aby bol uskutočnený jemu známy úmysel páchatel'a, najvyšší súd uvádza (ako to už bolo vyššie konštatované), že podľa ustálenej súdnej praxe (rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 35/2016 - III) pestovanie rastlín rodu Cannabis (konopa) je potrebné kvalifikovať ako neoprávnené zadováženie omamnej látky v zmysle § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, pričom trestný čin je dokonaný dopestovaním rastlín do štádia vegetačného vývoja, v ktorom obsahujú dostatočné množstvo účinnej látky na vyvolanie účinku uvedeného v bode I. Z ustanovenia § 20 Trestného zákona upravujúceho spolupáchateľstvo plynú dve základné zákonné podmienky, a to tak objektívneho charakteru, ktorou je skutočnosť, že trestný čin musí byť spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých osôb, ako aj subjektívneho charakteru, teda úmysel k tomu smerujúci, pričom tento úmysel sa musí vzťahovať nielen na znaky trestného činu spoločne páchaného viacerými spolupáchateľmi, ale aj na okolnosť, že ide o konanie spoločné (primerane k tomu R 36/1973, R 57/1970).

Z vyššie uvedenej skutkovej vety rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorou sa krajský súd bez výhrad stotožnil, okrem iného plynie, že

....."obžalovaný M. P., nar. XX.XX.XXXX, v presne nezistený deň v mesiaci máj 2018, na presne nezistenom mieste, v meste Z. si presne nezisteným spôsobom zadovážil najmenej 10 kusov plánt rastlín z rodu Cannabis, ktoré následne vo vinohradníckej oblasti v k. ú. Z. previedol na osobu M. S. ml., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. č. XX/XX s tým, aby M. S., nar. XX.XX.XXXX tieto planty zasadil a dopestoval a neskôr mu časť výsledného produktu, najmenej v rozsahu 1 kilogramu odovzdal,"....

Z vyššie uvedeného je potom zrejmé, že omamnou látkou je rastlina konope až v tom prípade, že je vypestovaná do takej vegetačnej fázy, v ktorej už obsahuje takú koncentráciu účinnej látky (THC), ktoré je spôsobilá vyvolať u človeka návyk. To potom znamená, že v podstate sadenice, ktoré si obvinený zadovážil, neboli omamnou látkou, preto ich prechovávaním sa trestného činu podľa § 172 Trestného zákona nedopúšťal (zo skutkovej vety rozsudku súdu prvého stupňa neplynie, že by obvinený mal úmysel sám túto rastlinu dopestovať do takeého vegetačného štádia, že by ju bolo možné považovať za omamnú látku, preto jeho konanie nebolo možné posúdiť ani ako prípravu na zločin podľa § 172 Trestného zákona). Zo skutkovej vety tak, ako je vyššie uvedené, pritom nepochybne plynie, že obvinený dopestovanie sadeníc prenechal M. S. ml. s tým, že na ich dopestovaní sa podieľať nebude, zároveň sadenice na M. S. ml. previedol a až po dopestovaní výsledného produktu (rastlín konope vo vegetačnej fáze, v ktorej obsahujú takú koncentráciu THC, že sú spôsobilé vyvolať u človeka návyk) žiadal od M. S. ml. 1 kilogram, čím je aj podľa názoru najvyššieho súdu dostatočne jasným a zreteľným spôsobom vyjadrené, že v konaní obvineného a spoluobvineného M. S. ml. nejde o spoločné konanie, keďže obvinený si sadenice zadovážil sám pre seba až následne „vlastnícke právo k sadeniciam

previedol" na spoluobvineného M. S. ml., od ktorého očakával, že bude tieto sadenice pestovať sám a až keď ich dopestuje do vhodného štádia, potom obvinenému odovzdá časť svojej produkcie. Z uvedeného nijakým spôsobom neplynie, že by sa obvinený s dotknutým spoluobvineným dohodli na spoločnom konaní [že by obvinený mal zabezpečiť sadenice pre spoluobvineného M. S. ml. (naopak zadovážil si ich pre seba)], a to ani výslovne, ani konkludentne, obvinený „len" poskytol spomínanému spoluobvinenému sadenice konope (ktoré si pôvodne zabezpečil pre seba, keďže opak zo skutkovej vety nijako nevyplýva), za čo ako platbu požadoval časť „úrody" s tým, že až následne došlo k páchaniu trestnej činnosti dotknutým spoluobvineným (M. S. ml.), ktorý pestovaním poskytnutých sadenic zadovážoval omamnú látku. A vzhľadom na to, že sadenice neobsahujúce účinnú látku, v takom rozsahu, ktorá by bola spôsobilá u človeka vyvolať návyk, nie sú omamnou látkou, zo strany obvineného išlo o zadováženie prostriedku, ktorým obvinený M. S. ml. spáchal trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona neoprávneným zadovážením a prechovávaním omamnej látky vo väčšom rozsahu.

Pokiaľ obvinený v tejto súvislosti namietal ešte nedostatok úmyslu na jeho strane, k tomu je potrebné uviesť, že záver o tom, či tu je zavinenie v zmysle Trestného zákona a v akej forme (teraz § 15 a § 16 Trestného zákona), je záverom právnym. Tento právny záver o subjektívnych znakoch trestného činu sa však musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania rovnako ako záver o objektívnych znakoch trestného činu. Skutočnosti duševného (psychického) života významné pre právny záver o tom, či tu je zavinenie a v akej forme, sú predmetom dokazovania práve tak, ako všetky ostatné okolnosti naplňujúce znaky trestného činu. Pri zisťovaní okolností, ktoré majú význam pre záver o zavinení, nemožno vopred prikladať osobitný význam žiadnemu dôkaznému prostriedku, ale na zavinenie a jeho formu treba usudzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný a zo všetkých dôkazov významných z tohto hľadiska, vrátane priznania obvineného, pokiaľ existuje (primerane R 60/1972).

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa. Tento dovolací dôvod preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 3/2011).

Skutočnosti psychického života významné pre právny záver o tom, či tu je/nie je zavinenie a v akej forme, sú predmetom dokazovania práve tak, ako všetky ostatné okolnosti naplňujúce znaky trestného činu a nemôžu byť preto realizované, respektíve prehodnocované v dovolacom konaní dovolacím súdom (primerane napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Tdo/22/2013, 6Tdo/49/2015).

Z oboma súdmi (okresného, ale aj krajského) ustáleného skutku (ako to už bolo opakovane uvedené) plynie zjednodušene povedané, že obvinený po tomto si v mesiaci máj 2018, v meste Z., zadovážil najmenej 10 kusov plánt rastlín z rodu Cannabis, tieto vo vinohradníckej oblasti previedol na osobu M. S. ml., aby tieto planty zasadil a dopestoval a neskôr mu časť výsledného produktu, najmenej v rozsahu 1 kilogramu odovzdal, pričom následne M. S. ml. v máji 2018 najmenej 8 kusov plánt rastliny z rodu Cannabis, ktoré obdržal od M. P., s cieľom tieto rastliny dopestovať, zasadil vo vinohrade pričom časť týchto rastlín M. S. ml. a M. S. st., spoločným konaním neoprávnene dopestovali do vegetačnej fázy, v ktorej sa stali omamnou látkou [s ohľadom na zistenú konkrétnu koncentráciu účinnej látky THC (od 1 do 13 %) v zaistených rastlinách a sušine] a neoprávnene spoločne tieto rastliny prechovávali v uvedenom vinohrade. Z vyššie uvedenej skutkovej vety je teda jednoznačne zrejmé, že obvinený v podstate sadenice rastliny konope odovzdal spoluobvinenému M. S. ml. na účel ich dopestovania do štádia omamnej látky, pretože 1 kilogram chcel naspäť (pokiaľ by účelom aktivity dotknutého

spoluobvineného nemalo byť dopestovanie do štádia omamnej látky, požadovanie vrátenia jedného kilogramu by nemalo zmysel). Obvinený preto nepochybne úmyselne, vedome, poskytol spomínanému spoluobvinenému prostriedky na neoprávnené zadováženie omamnej látky, teda úmysel spoluobvineného dopustiť sa neoprávneného zadováženia a následne aj prechovávaná, ktoré je so zadovážením nevyhnutne spojené, omamných látok, mu bol nepochybne zrejmy, jasný.

Obdobne tak zo skutkovej vety ustálenej súdom prvého stupňa (s čím sa krajský súd bez výhrad stotožnil) jednoznačne plynie aj rozsah spáchaného trestného činu. Vzhľadom na to, že spoluobvinený M. S. ml. a M. S. st. (ktorému sadenice konope poskytol M. S. ml. zo sadeníc prevedených naňho obvineným) spoločne dopestovali omamné látky v celkovej hodnote 7.154,87 eur (715,387 gramov) presahujúcej sumu 2.660 eur, súdy nižšieho stupňa správne ustálili, že stíhaný trestný čin bol spáchaný vo väčšom rozsahu, pritom obvinený si bol vedomý toho, že spoluobvinenému M. S. ml. poskytuje prostriedky na neoprávnené zadováženie a s tým spojené prechovávanie omamných látok vo väčšom rozsahu, pretože od neho požadoval vrátiť 1 kilogram omamných látok, pritom z dotknutej skutkovej vety (pomeru celkového množstva zaistených látok a ich ceny) je zrejmé, že v čase spáchania skutku sa v Trnavskom kraji gram marihuany predával za cenu od 10,- eur.

Pokiaľ dovolať v tejto súvislosti namietal, že na podklade vyššie uvedených skutočností mu nemohlo byť pričítané zavinenie za väčší rozsah, pretože k odovzdaniu jedného kilogramu marihuany obvinenému nedošlo a nikdy ani nemuselo dôjsť, išlo o udalosť, ktorá nevznikla a ani nebolo isté, či by vôbec vznikla, k tomu sa žiada uviesť, že ide o skutkové okolnosti, ktoré sú z dovolacieho prieskumu s ohľadom na znenie § 371 ods. 1, časť vety za bodkočiarkou, Trestného poriadku (správnosť a úplnosť zisteného skutku, však dovolací súd nemôže skúmať a meniť), vylúčené. Napriek tomu nad rámec uvedeného len pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že súdy nižšieho stupňa sa s touto skutkovou námietkou obvineného adekvátnym spôsobom vysporiadali (najmä strana 18, odsek 4 rozsudku okresného súdu) poukazujúc v podstate na to, že z jednej rastliny konope zaistenej ako stopa číslo 4 bol získaný upotrebitelný materiál (použitelný napríklad na fajčenie) o hmotnosti 405,96 gramov s priemernou koncentráciou 12,5% účinnej látky (THC), to znamená, že z desiatich sadeníc bolo v zásade reálne možné pri správnej starostlivosti dopestovať až 4 kilogramy marihuany, preto požiadavka obžalovaného na vrátenie jedného kilogramu omamných látok vôbec nebola nereálna, pričom na tomto závere nič nemení skutočnosť, že spoluobvineným sa nakoniec podarilo dopestovať rastliny konope v množstve, z ktorého bolo možné získať upotrebitelný materiál o hmotnosti „len“ niečo viac ako 700g (pre konštatovanie väčšieho rozsahu v zásade postačovalo dopestovať rastliny konope v množstve, z ktorého by bolo možné získať 266 gramov použiteľného materiálu).

Súdy nižšieho stupňa preto pri právnom posúdení zisteného skutku použijúc ustanovenia § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona a § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona postupovali správne a obvinený svojimi námietkami dovolací dôvod plynúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nenaplnil.

Vzhľadom na to, že obvinený M. P. skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Na základe vyššie uvedených dôvodov preto senát najvyššieho súdu jednomyseľne rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.